

Werkneemster is sinds 2008 arbeidsongeschikt. Het UWV heeft haar een WIA-uitkering toegekend op basis van een arbeidsongeschiktheidspercentage van 100%. In het kader van de herbeoordeling van de WIA heeft het UWV geoordeeld dat werkneemster onveranderd ongeschikt is voor de maatgevende arbeid en besloten dat zij ongewijzigd volledig arbeidsongeschikt is. Gezien de gebleken geringe mogelijke inzetbaarheid van werkneemster alsmede gezien haar volledige arbeidsongeschiktheid en het feit dat de werkgever geen maatregelen zijn opgelegd in verband met mogelijke tekortkomingen in zijn re-integratieverplichtingen, heeft de werkgever in redelijkheid tot opzegging van het dienstverband wegens blijvende arbeidsongeschiktheid kunnen beslissen. Beroep ongegrond.

104638

UITSpraak

in het geding tussen:

A, wonende te B, hierna te noemen A
gemachtigde: de heer mr. E.M. Pommé

en

het College van Bestuur van C, gevestigd te D, verweerder, hierna te noemen de werkgever
gemachtigde: de heer mr. R.J.J. Janssen

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij beroepschrift met bijlagen van 5 juli 2010, ingekomen op 6 juli 2010 en aangevuld d.d. 15 juli, 16 juli en 2 november 2010, heeft A beroep ingesteld tegen de beslissing van de werkgever d.d. 26 mei 2010 om de arbeidsovereenkomst met haar op grond van artikel 9.a.5 sub e CAO VO, wegens ziekte of arbeidsongeschiktheid per 1 oktober 2010 op te zeggen.

De werkgever heeft een verweerschrift met bijlagen ingediend, ingekomen op 22 september 2010 en aangevuld op 8 november 2010.

De mondelinge behandeling vond plaats op 11 november 2010 te Utrecht.

A verscheen in persoon, vergezeld door haar echtgenoot en bijgestaan door haar gemachtigde.

De werkgever werd ter zitting vertegenwoordigd door E, lid centrale directie van X en F, personeelsadviseur, en bijgestaan door zijn gemachtigde.

Partijen hebben pleitnotities overgelegd.

De inhoud van voornoemde stukken geldt als hier herhaald en ingelast.

Omdat ter zitting bleek dat het UWV A op korte termijn zou herkeuren, heeft de Commissie, na overleg met partijen, besloten om het beroep aan te houden tot na deze herkeuring.

Op 24 maart 2011 heeft de Commissie van A het rapport, dat het UWV heeft opgesteld naar aanleiding van de herkeuring, ontvangen. Dit rapport heeft de Commissie in afschrift aan de werkgever gestuurd.

2. DE FEITEN

A is sinds 1 augustus 1986 als docent handel en administratie werkzaam bij (de rechtsvoorganger van) X, vallende onder het bevoegd gezag van C, in een vast dienstverband met een volledige betrekkingssomvang.

Op de arbeidsverhouding is van toepassing de CAO VO.

A is na een ongeval op 26 mei 2008 voor 50% uitgevallen voor haar werkzaamheden. Als gevolg van toenemende klachten heeft A zich op 25 augustus 2008 volledig ziek gemeld. Nadien heeft A een aantal uur per week werkzaamheden verricht. Op 15 april 2010 heeft het UWV besloten om aan A met ingang van 24 mei 2010 een volledige WIA-uitkering toe te kennen. Met inachtneming van de WIA-beslissing heeft de werkgever op 26 mei 2010 besloten om de arbeidsovereenkomst met A op te zeggen met ingang van 1 oktober 2010 op grond van artikel 9.a.5 onder e CAO VO, zijnde het geraken in een toestand van blijvende arbeidsongeschiktheid op grond van ziekten of gebreken. Tegen die beslissing is het onderhavige beroep gericht.

3. STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

A voert aan dat zij ondanks haar arbeidsongeschiktheid wekelijks drie uur stagewerkzaamheden heeft verricht. Daarnaast heeft A in het schooljaar 2009/2010 twee keer twee uur per week les gegeven aan een kleine groep leerlingen. Ondanks haar beperkingen zou het mogelijk moeten zijn dat zij herplaatst wordt bij haar werkgever, een onderwijsorganisatie met 17 scholen. De werkgever heeft onvoldoende onderzoek gedaan naar herplaatsingsmogelijkheden. Aangezien de arbeidsongeschiktheid is ontstaan tijdens de werktijd, mag er meer gevergd worden van de werkgever dan wanneer de arbeidsongeschiktheid buiten de werksfeer zou zijn ontstaan. Het getuigt niet van goed werkgeverschap om een werknemster die al 24 jaar in dienst is op de eerst mogelijke dag ontslag aan te zeggen, aldus A

De werkgever voert aan dat er ten behoeve van A een intensief re-integratietraject is gestart. Dat is gebruikelijk en dat staat los van de vraag of de arbeidsongeschiktheid binnen de werksfeer is ontstaan. Gedurende het traject is steeds weer gekeken naar de mogelijkheden van A, hetgeen er toe heeft geleid dat zij voornamelijk op arbeidstherapeutische basis werk heeft kunnen verrichten. Alhoewel er bij de werkgever geen functie bestaat waarin er vier uur per week aan een kleine groep leerlingen les wordt gegeven en drie uur per week stagiaires worden begeleid, is A deze mogelijkheid geboden zodat nagegaan kon worden waartoe A in staat was. Het is gebleken dat A met de werkzaamheden die zij in het kader van de re-integratie verrichtte haar grenzen heeft bereikt. Ook de activiteiten die in het kader van het tweede spoor zijn gestart zijn gestaakt vanwege de beperkte mogelijkheden van A. Aangezien A niet in staat is haar eigen functie te verrichten, er geen reële herplaatsingsmogelijkheden zijn voor haar en omdat van de werkgever niet verwacht kan worden om voor A een nieuwe functie te creëren, heeft de werkgever met inachtneming van het besluit van het UWV om A een volledige arbeidsongeschiktheidsuitkering toe te kennen, besloten om het dienstverband met A op te zeggen per 1 oktober 2010. Uit het herkeuringsrapport blijkt dat A ook nog steeds niet in staat wordt geacht om haar eigen of andere gangbare arbeid te verrichten.

4. OVERWEGINGEN VAN DE COMMISSIE

De bevoegdheid en de ontvankelijkheid

Aangezien de instelling is aangesloten bij deze Commissie en het beroep is gericht tegen één van de beslissingen, genoemd in artikel 52 lid 1 Wet op het voortgezet onderwijs, en binnen de daartoe geldende termijn is ingesteld, is de Commissie bevoegd van het beroep kennis te nemen en is het beroep ontvankelijk.

Het ontslag

Ingevolge artikel 9.a.5. onder e CAO-VO en artikel 20 Besluit Ziekte en Arbeidsongeschiktheid Voortgezet Onderwijs (ZAVO) kan een werknemer op grond van blijvende arbeidsongeschiktheid op grond van ziekten of gebreken ontslagen worden als deze ongeschiktheid twee jaar heeft geduurd, er geen herstel binnen zes maanden te verwachten valt en er geen reële herplaatsingsmogelijkheden bij de werkgever zijn. Hierbij dient de werkgever door een zorgvuldig herplaatsingsonderzoek aan te tonen dat deze reële herplaatsingsmogelijkheden er niet zijn.

Niet in geschil is dat de arbeidsongeschiktheid van A langer dan twee jaar heeft geduurd, dat er geen herstel is gekomen in de periode van zes maanden ná de ontslagdatum en dat het UWV A volledig arbeidsongeschikt heeft verklaard.

In de rapportage van de arbeidsdeskundige van 7 april 2010 is aangegeven dat A niet geschikt is voor haar eigen arbeid en evenmin met gangbare arbeid belast kan worden, zodat herplaatsing niet tot de mogelijkheden behoort.

Begin 2011 heeft het UWV een herbeoordeling in het kader van de WIA verricht. Uit de rapportage van de verzekeringsgeneeskundige van 25 januari 2011 blijkt dat A nog steeds beperkt belastbaar is als gevolg van neklachten, aandachts-, concentratie- en geheugenproblemen.

Als rekening wordt gehouden met de beperkte belastbaarheid dan zou A volgens de verzekeringsgeneeskundige maximaal 30 uur per week/6 uur per dag werkzaamheden moeten kunnen verrichten.

Inmiddels heeft de arbeidsdeskundige van het UWV in het kader van de herbeoordeling van de WIA nogmaals gekeken naar de arbeidsmogelijkheden van A. Op 8 februari 2011 heeft de arbeidsdeskundige geoordeeld dat A onveranderd ongeschikt is voor de maatgevende arbeid uitgaande van de beperkte belastbaarheid in combinatie met haar genoten opleiding en werkervaring. Op grond van de rapportages van de verzekeringsgeneeskundige en de arbeidsdeskundige heeft het UWV op 8 maart 2011 besloten dat A ongewijzigd volledig arbeidsongeschikt is.

De Commissie is van oordeel dat uitgaande van de gebleken geringe mogelijke inzetbaarheid van A alsmede gezien haar volledige arbeidsongeschiktheid en het feit dat de werkgever geen maatregelen zijn opgelegd in verband met mogelijke tekortkomingen in zijn re-integratieverplichtingen, de werkgever in redelijkheid tot opzegging van het dienstverband wegens blijvende arbeidsongeschiktheid heeft kunnen beslissen.

De Commissie zal daarom het beroep ongegrond verklaren.

5. OORDEEL

Op grond van bovenstaande overwegingen verklaart de Commissie het beroep ongegrond.

Aldus gedaan te Utrecht op 27 april 2011 door mr. W.H.B. den Hartog Jager, voorzitter, mr. E.M.W.P. Hermans, mr. C.H. Kemp-Randewijk, mr. K.P. Piena en mr. D.A.M. Schilperoord, leden, in aanwezigheid van mr. A.A. Veraart, secretaris.

mr. W.H.B. den Hartog Jager
voorzitter

mr. A.A. Veraart
secretaris